

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka XXXV.

Vydána dne 27. března 1920.

Obsah: Čís. 160. Zákon, jímž se mění neb doplňují některá ustanovení o dani z piva.

Čís. 160.

Zákon ze dne 11. března 1920,

jímž se mění neb doplňují některá ustanovení
o dani z piva.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

Článek I.

Ustanovení, obsažená v §§ 1, 22 a 23 císařského nařízení ze dne 17. července 1899, č. 120 ř. z., změněného císařským nařízením ze dne 27. srpna 1916, č. 270 ř. z., se zrušují a místo nich nastupují tato:

§ 1.

Mladinka, to jest každá cukr obsahující, dosud nezakvašená tekutina, ze které může býtí lihovým kvašením vyrobeno pivo, podléhá při výrobě dani 3 Kč z každého daňového stupně.

Daňovým stupněm jest jeden hektolitr mladinky o jednom stupni úředně nařízeného stodílného cukroměru při + 14° R.

Pivovarům, které v jednom výrobním období, t. j. v době od 1. září jednoho roku do 31. srpna roku bezprostředně následujícího, nevyrobily více než 90.000 daňových stupňů mladinky, přísluší pro toto výrobní období sleva pivní daně.

Tato sleva činí:

při celkové výrobě, nepřevyšující 6000 daňových stupňů, . . .	dvacet ze sta,
při celkové výrobě, nepřevyšující 18.000 daňových stupňů, . . .	patnáct ze sta,
při celkové výrobě, nepřevyšující 48.000 daňových stupňů, . . .	deset ze sta
a při celkové výrobě do 90.000 daňových stupňů,	pět ze sta

zapravené pivní daně.

Sleva z úhrnné, v tom kterém výrobním období hotově zapravené pivní daně budiž vyplacena nejdéle do dvou měsíců po uplynutí výrob-

ního období, pro něž sleva přísluší, tomu, jenž byl koncem tohoto období podnikatelem pivovaru.

Z uvěřené a do konce dotyčného výrobního období nezaplacené pivní daně bude sleva poskytnuta teprve po včasném zaplacení pivní daně, nejpozději však do konce toho kterého kalendářního roku.

Sleva nepřisluší ze sum pivní daně, jež byly dotčenému pivovaru ve výrobním období, pro něž slevu vyžaduje, vráceny:

1. při vývozu piva přes celní čáru,
2. podle §u 18, prvního dílu, císařského nařízení ze dne 17. července 1899, č. 120 ř. z., doplněného a změněného císařským nařízením ze dne 27. srpna 1916, č. 270 ř. z.

Pro výpočet slevy pivní daně na období 1919—1920 je rozhodna výroba, dosažená v celém tom období, a daň zapravená v době od účinnosti tohoto zákona do 31. srpna 1920.

Ministr financí je zmocněn, aby nejnižší výměru (t. j. 5%) slevy daně z piva přiznal pivovarům s nejvyšší roční výrobou 150.000 daňových stupňů, stoupne-li celková roční výroba piva v republice Československé aspoň na 75% průměrné výroby z období 1911/1912 a 1912/1913, a bude-li nejmenší dovolená stupňovitost vyráběné mladinky zvýšena aspoň na 8 cukroměrných stupňů.

§ 22.

Podnikatelům pivovarů, kteří zaplatili v jednom výrobním období pivní daně alespoň 12.000 Kč, může býtí k jejich žádosti, poskytnou-li dostatečnou jistotu, v bezprostředně následujícím výrobním období pivní daň uvěřena na dva měsíce tak, že daňové částky za várky, ohlášené a vykonané v jednom kalendářním měsíci, mohou býtí zaplacený až posledního dne druhého měsíce po projití onoho, v němž mladinka byla vyrobena.

Kdyby poslední den, kterého má daň uvěřená býtí splacena, připadl na neděli nebo svátek, je dovoleno uvěřenou sumu daňovou zaplatiti v nejbližší následující den pracovní.

Z této výhody jsou vyloučeni:

1. ti, kdož byli odsouzeni pro zločin, přečin nebo přešůpek, spáchaný ze ziskuchtivosti, dále pro podloudnictví, nebo pro těžký důchodkový přešůpek, spáchaný při provozování jejich podniku;
2. ti, na jejichž jmění jest uvalen konkurs.

Vyloučení, uvedené pod číslem 1., pomíjí po uplynutí tříleté lhůty ode dne, kdy byl trest odpykán.

V případech, zasluhujících zřetele, může finanční ministerstvo dovoliti kratší lhůtu.

Kdo spáchá těžký důchodkový přešůpek, dále kdo nezaplatí uvěřené sumy daňové ve lhůtě, na kterou byly uvěřeny, pozbývá povoleného úvěru na zbytek výrobního období, a může mu býti odeprěno povolení úvěru i pro příští výrobní období.

Uvěřené a včas nezaplacené sumy daňové budou exekucí vymáhány a to i se zákonnými úroky z prodlení, jež počítati jest ode dne, kdy povolení úvěru pozbylo účinnosti, nebo bylo odvoláno.

§ 23.

Podnikatelům pivovarů, kteří vyvezou přes hranice Československé republiky pivo vyrobené ze zdaněné mladinky, jež jest požívatelné a vykazuje, zbaveno byvší uhlíčitě kyseliny, aspoň 2 cukroměrné stupně, bude k jejich žádosti, za šetření podmínek stanovených nařízením, poskytnuta náhradou za zapravenou pivní daň buď

1. částka 12 Kč za každý hektolitr vyvezeného piva, nebo
2. částka 2 Kč za každý daňový stupeň, vyšetřený na podkladě nejnižší v posledních třech měsících přede dnem vývozu úředně zjištěné stupňovitosti mladinky, nebo
3. částka 2 Kč 50 h za každý, úředním vyšetřením vyváženého piva prokázaný, daňový stupeň (odst. 2. řu 1 tohoto zákona) mladinky, z níž vyvezené pivo pochází.

Za pivo, jež bude v prvních dvou měsících do dni, kterého tento zákon nabude účinnosti, z území Československé republiky vyvezeno, přiznává se náhrada pivní daně

- a) v případě, uvedeném v předcházejícím odstavci pod č. 1., pouze částkou 4 Kč za každý hektolitr vyvezeného piva,
- b) v případě, uvedeném v předcházejícím odstavci pod č. 2., pouze částkou 70 h za každý daňový stupeň a
- c) v případě, uvedeném v předcházejícím odstavci pod č. 3., pouze částkou 80 h za každý daňový stupeň mladinky, z níž vyvezené pivo pochází.

Za výtratu zdaněné mladinky vzniklou kvašením, ležením, atd. bude nahrazeno 5% daně vypočtené podle bodu 1., 2. a 3.

Článek II.

Ministr financí je zmocněn, aby se zřetelem na dosavadní výrobu stanovil dovolené množství roční výroby a dovolenou stupňovitost mladinky.

Pokud nedosáhne výroba piva v republice Československé v některém výrobním období 75% průměru daňových stupňů, vyrobených ve výrobních obdobích 1911/12 a 1912/13, omezuje se právo vyráběti pivo jen na ony pivovary, které ve výrobním období 1911/12 až včetně 1919/20 byly v činnosti.

V případech zřetele hodných povoluje výimky ministr financí a určuje rozsah výroby.

Článek III.

Kdo má dne 1. dubna 1920 v zásobě více než 2 hektolitry mladinky nebo piva, jež povinen nejpozději 3. dubna 1920 písemně opovědět příslušnému důchodkovému kontrolnímu úřadu (oddělení finanční stráže) množství jejich v hektolitrech, jakož i místo a místnosti uschování, dovoliti finančním orgánům, aby zjistili zásoby, a zapraviti z celé zásoby dodatečnou pivní daň částkou 10 Kč za každý hektolitr.

Dojde-li příjemce pivo, odeslané z pivovaru nebo z pivního skladu před 1. dubnem 1920, teprve po 1. dubnu 1920, musí on do 24 hodin opovědět a dodatečnou daň zapraviti

Opomenutí nařízené opovědi, neb opovězení množství menšího o více než 5%, podléhá trestu, vyměřenému 4- až 8násobnou sumou zkrácené dodatečné daně.

Jiné nesprávnosti opovědi, které se nevztahují na množství piva, potrestány budou pořádkovou pokutou od 4 do 200 Kč.

Z várek, které byly před 1. dubnem 1920 ohlášeny, jejichž úřední zjištění však nastane teprve po 31. březnu 1920, bude nutno doplatiti rozdíl mezi daní zvýšenou a zapravenou.

Článek IV.

Zákon tento nabývá účinnosti pro celé území republiky Československé dnem 1. dubna 1920 a provedením jeho pověřuje se ministr financí.

T. G. Masaryk v. r.

Švehla v. r.,

v zastoupení ministerského předsedy.

Sonntág v. r.